

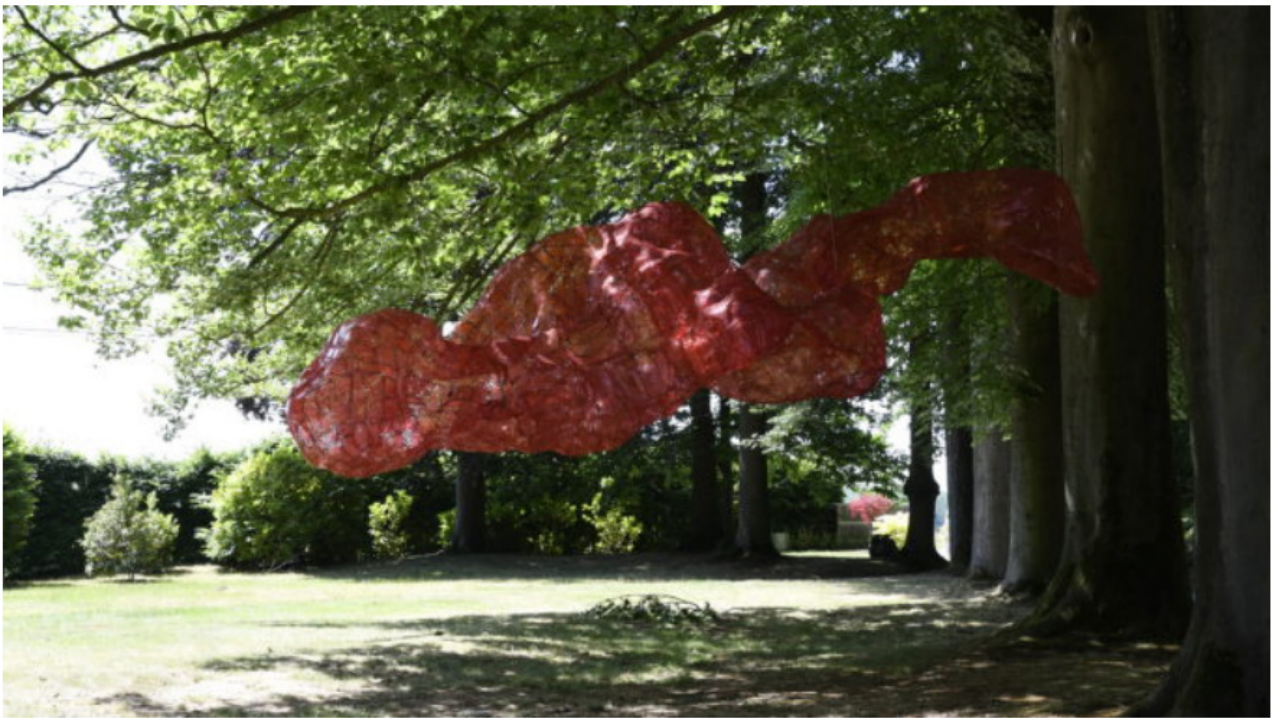
FLUX NEWS

25.07.2020

- Luk Lambrecht

Alle rechte lijnen zijn gebogen

🕒 25 juillet 2020 👤 Luk Lambrecht 📍 A l'étranger, Focus 🗨️ 0

Tatiana Wolska, exhibition view of "Toutes les lignes droites sont courbes" at Villa Carpentier, Renaix (BE), 2020 (Courtesy the Artist and Irène Laub Gallery)

*hedendaagse kunst op erfgoed-domein Villa Carpentier in Ronse
tot 27 september 2020*

Ronse, de slapende Schone in het verre oksel van Oost-Vlaanderen en op de taalgrens van Wallonië was ooit een welvarende stad dankzij bloeiende textielnijverheid. Lange tijd verbleef Ronse in een soort verval – in erosie van de opdoffer van economische globalisering.

De "tristesse" maakte heel langzaam plaats voor een kleine renaissance temeer omdat veel jong volk zich het leven in het oa opgeschoonde, dure Gent niet meer kon/kan permitteren.

Niet alleen haveloze kunstenaars zakten naar hier af en tikten voor een prik, grote panden op de kop waarin ze in alle rust en ver van elk kunstig en nerveus geroezemoes kunnen werken.

Dankzij het Cc De Ververij olv Jan Lecomte wordt nu een parel van een vroeg huis van Victor Horta ontsloten, mede en dankzij de inzet van een groep bekende en vooral alhier onbekende kunstenaars.

Via het enthousiasme en het netwerk van de Brusselse curator Yolande De Bontridder wordt het statige huis en de door de huidige eigenaars subliem gecomponeerde ruime tuin ontsloten voor een geïnteresseerd publiek. Genereus is het wel dat het publiek twee mooie ruimtes van de villa kan bezoeken waar naast de mooie natuurlijke lichtinval vooral twee voor die tijd typische werken opvallen; werk van symbolist Emile Fabry en van Albert Ciamberlani.

Het huis is nog in volle restauratie en is gelegen op een bosrijk domein van om en bij 3 hectares.

Achter de expo zit niet meteen veel conceptueel geneuzel, historische site-kritiek of research naar periode en architectuur. Op een aantal uitzonderingen na werden hier een 20-tal autonome kunstwerken geïnstalleerd die zoals de titel het laat vermoeden "Alle rechte lijnen zijn krom" – een formeel spel aangaan met de arabeske Art Nouveau van Horta.

FLUX NEWS

25.07.2020

- Luk Lambrecht

Het is een tentoonstelling voor een ruim publiek dat van nummer naar nummer, begeleid door een gids een aangename en leerrijke wandeling kan maken en waarbij de kunst zichzelf blijft in alle zelfstandigheid. Zelfs wie het reguliere kunstcircuit af en toe “afloopt” zal hier toch op een aantal kunstenaars botsen wiens werk (nog) bijna niet is gekend/onderkend.

De Brusselse Marion Beernaerts vult één ‘rimpel’ van een oude verweerde boom op met bladgoud als een minimale ader – misschien wel als een teken dat het (exotische) hout van Horta ooit goud waard was.

Ook wat verderop bij een vervallen ijskelder sjoerde zij een soort spinnenweb van bambous aan elkaar gemonteerd met glanzende pvc-profielen. Het levert een artistieke vorm van poëzie op. Caroline Coolen schittert met een bronzen beeld dat rust op autobanden. “Chou-fleur” uit 2008 bestaat uit een antieke vrouw-sculptuur die ze overwoekerde met naar broccoli neigende uitwassen. Het gitzwarte objecte beeld maakt indruk.

De Franse Lucie Lanzini hangt een sculptuur met een haakje aan een boomtak – het beeld verbeeldt een knoop waarin zich een aantal sierelementen van een interieur bevinden. Het kunstwerk verknoopt hier mooi de abstracte gedachte aan hout met een typisch huiselijk sier-element ter decoratie van een leef-interieur. En ja van de Pools Tatiana Wolska zijn wellicht de meest relevante werken van deze expo te zien. In de voortuin van de Villa zweeft als het ware uit een knoert van een boom een luchtig, transparant en zachtrood silhouet dat doet denken aan een menselijke figuur. Het beeld bestaat volledig uit verknijpte kunststoffen flessen. Het is een aanlokkelijk mooi werk dat al even sierlijk is als de vele kronkelende motieven in de architectuur van Horta.

In het bos inspireerde haar een hoop ordentelijk gestapeld brandhout waarin zij als het ware voort-borduurde door vanuit die stapel sierlijke vormen te laten uitwaaiëren die menig-één zelfs doet denken aan de vorm van een slang. Het is een werk – een montage met vele stukjes hout - dat vanuit de banaliteit van een stapel brandhout, een krachtige visuele knipoog beoogt naar de ‘ster’-architect van de Art Nouveau.

Twee prints met voorstellen van een tuin van Jan Vercruyssen uit de reeks “Labyrinth & Pleasure Garden” misstaan niet in het interieur van de Villa; Jan Vercruyssen beweerde dat de creatie van een tuin “zijn” enige zinvolle uitdrukking was in de context van wat mooi klinkt als “kunst in de publieke ruimte” .

Wie nog meer wil kan zijn/haar artistieke honger nog meer stillen met een expo rond het Cc De Ververij en met werk van Tinka Pittoors in de crypte van de Sint-Hermesbasiliek in het centrum van de stad Ronse, waar het ook voor mij ooit begon.

Alle informatie en obligate corona-gepatenteerde reservaties voor een veilig bezoek via www.villacarpentier.be

Luk Lambrecht

Tatiana Wolska, exhibition view of “Toutes les lignes droites sont courbes” at Villa Carpentier, Renaix (BE), 2020 (Courtesy the Artist and Irène Laub Gallery)